

वशिष्ठधेनोरनुयायिनं तमावर्तमानं वनिता वनात्नात् ॥ १ ॥
 पपौ निमेषालसपक्ष्मपंक्तिरूपोषिताभ्यामिव लोचनाभ्यां ॥ १९ ॥
 पुरस्कृता वर्त्मनि पार्थिवेन प्रत्युद्गता पार्थिवधर्मपत्न्या ॥ २० ॥
 तदन्तरे सा विरराज धेनुर्दिनक्षपामध्यगतेव सन्ध्या ॥ २० ॥
 प्रदक्षिणीकृत्य पयस्विनीं तां मुदक्षिणा साक्षतपात्रहस्ता ॥ २१ ॥
 प्रणम्य चानर्च विशालमस्याः शृङ्गान्तरं द्वारमिवार्थसिद्धेः ॥ २१ ॥
 वत्सोत्सुकापि स्तिमिता सपर्यां प्रत्यग्रहीत्सेति ननन्दतुस्तौ ॥ २२ ॥
 भक्त्योपपन्नेषु हि तद्विधानां प्रसादचिह्नानि पुरःफलानि ॥ २२ ॥
 गुरोः सदारस्य निपीड्य पादौ समाप्य सान्ध्यं च विधिं दिलीपः ॥ २३ ॥
 दोषावसाने पुनरेव दोग्ध्रीं भेजे भुजोच्छ्वन्नरिपुर्निषणां ॥ २३ ॥
 तामन्तिकन्यस्तबलिप्रदोपामन्वास्य गोप्ता गृहिणीसहायः ॥ २४ ॥
 क्रमेण सुप्रामनुसंविवेश सुप्तोत्थितां प्रातरनूदतिष्ठत् ॥ २४ ॥
 इत्थं व्रतं पालयतः प्रजार्थं समं महिषा महनीयकीर्तेः ॥ २५ ॥
 सप्त यतीयुस्तिगुणानि तस्य दिनानि दीनोद्धरणोचितस्य ॥ २५ ॥
 अन्येद्युरात्मानुचरस्य भावं जिज्ञासमाना मुनिहोमधेनुः ॥ २६ ॥
 गङ्गाप्रपातान्तविरूढशष्पं गौरीगुरोर्गह्वरमाविवेश ॥ २६ ॥
 सा दुष्प्रधर्षा मनसापि हिंसैरित्यद्रिशोभाप्रहितेक्षणेन ॥ २७ ॥
 अलक्षिताभ्युत्पतनो नृपेण प्रसह्य सिंहः किल तां चकर्ष ॥ २७ ॥
 तदीयमाक्रन्दितमार्तसाधोर्गुहानिबद्धप्रतिशब्ददीर्घं ॥ २८ ॥
 रश्मिघ्रिवादाय नगेन्द्रसक्तां निवर्तयामास नृपस्य दृष्टिं ॥ २८ ॥